

private, og det vil forøge ventelisterne i det offentlige system.

Vi vil altså ikke, som forslagsstillerne antyder, opleve en forkortelse af ventetiderne på operationer, men alene en opdeling af danskerne i et A- og et B-hold. Dette vil bl.a. gå ud over folk, der ikke har nogen arbejdsgiver. Det gælder for så store, forskellige grupper som pensionister, studerende, efterlønsmodtagere og selvstændige. Alle disse mennesker vil få forringet deres adgang til sundhedsydelser.

Det er for Socialdemokratiet et ufravigeligt princip, at alle, der er berørt af sygdom, har ret til hurtig behandling på et højt fagligt niveau, og desuden mener vi, at det enkelte menneskes behov for sygdomsbehandling må vurderes ud fra objektive lægefaglige kriterier og ikke ud fra en prioriteret positivliste. Der findes mange andre invaliderende lidelser end dem, der fremgår af Venstre og De Konservatives forslag, og folk med disse lidelser skal åbenbart efter forslagsstillerens opfattelse stilles dårligere end dem, der lider af de sygdomme, som efter Venstre og De Konservatives mening bør stå på en sådan positivliste.

Det bør også noteres, at den gældende lovgivning på området allerede giver mulighed for, at en arbejdsgiver kan betale operationer for sine ansatte og samtidig betale den ansattes beskatning af operationen. Både udgiften i forbindelse med operationen og medarbejderens skatteregning kan trækkes fra som almindelige driftsomkostninger. Der er således tale om, at der allerede i dag findes tilstrækkelige muligheder for virksomheder, der måtte ønske at betale for de ansattes sygdomsbehandlinger.

Endelig skal det også fremhæves, at de internationale erfaringer viser, at øget skattefrihed fører til ukontrollable stigninger i social- og sundhedsudgifterne.

Socialdemokratiet mener, at sundhedsproblemerne i Danmark bør løses af et offentligt, skattefinansieret sundhedsvæsen med lige adgang for alle, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Tak til hr. Erik Mortensen. Jeg kan hilse og sige, at der ikke er ret meget i nyt i den tale i forhold til, hvad vi plejer at høre.

Jeg har så et spørgsmål til hr. Erik Mortensen, og det går ud på: I dag er det jo sådan, at hvis man får alkoholbehandling, er der faktisk skattefrihed for denne behandling, og det har Social-

demokratiet været med til. Derfor går mit spørgsmål ud på: Hvorfor er det finere at have sygdommen alkoholisme end f.eks. at have en ryggsygdom eller en kræftsygdom? Hvorfor ikke ligestille disse to sygdomme?

Det er jo sådan, at Socialdemokratiet altid taler om, at der skal være fri og lige adgang, og at alle skal behandles lige. Vil hr. Erik Mortensen ikke godt uddybe over for mig, hvorfor der er forskel på alkoholisme og så ryggsygdomme, kræftsygdomme og hjertesygdomme? Er det sådan, alkoholisme er en finere sygdom, eller hvorfor?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Se, nu må jeg jo så udtale mig som ikke værende ekspert, heller ikke politisk velbevandret på området her, men det er helt klart: For mig at se er alkoholisme i langt højere grad et socialt problem, som jo selvfølgelig virker invaliderende på den, der har problemet, men i virkelig høj grad også på familie og omgangskreds.

Derfor synes jeg ikke, man kan sammenstille alkoholisme med en konkret, akut sygdom.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Nu står vi så her igen med dette yderst fornuftige forslag, som regeringen gang på gang afviser med den ene underlige begrundelse efter den anden. De sidste par gange har det været noget med mangel på sundhedspersonale, og at man ikke kan forsvare, at læger og sygeplejersker skal bruge deres tid på de patienter, der eventuelt vil få en behandling betalt af deres arbejdsgiver.

Men det er uomtvisteligt, at dette forslag er godt og velbegrundet. Almindelige folk kan slet ikke forstå, at man skal betale skat af en sygdomsbehandling, som ens arbejdsgiver har betalt. Det er ikke til at forstå, at sygdomsbehandling betragtes på niveau med det at få et guldur.

Dybest set er det jo netop en reaktion på, at det offentlige sygehussvæsen ikke kan løse sin fornemste opgave, nemlig at behandle patienterne. Og når ventetiden bliver så lang, at den bliver urimelig, ja, så må man jo ty til andre muligheder. Og i det her tilfælde: Behandling privat eller i udlandet. Og selvfølgelig burde der ikke betales skat af det.